

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4T/128/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416010545
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tamaškovič
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4416010545.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudcom JUDr. Vladimírom Tamaškovičom v trestnej veci obžalovaného W. A., nar. XX.XX.XXXX a A. G., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv 247/16/4404 zo dňa 18.10.2016 na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 30.01.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. W. A., narodený XX.XX.XXXX vo S. H. (N. F.), bytom P., F. XX,

2. A. G., narodený XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., G. XXX/XX, prechodne bytom P., F. XX bez prihlásenia,

s ú v i n n í , ž e

po predchádzajúcej dohode v presne nezistenom čase od 01.07.2015 do 30.11.2015 z podlahy maštale v areáli bývalého štátneho majetku v obci D. postupne odcudzili 86 kusov umelohmotných roštov, čím spôsobili poškodenému S. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š., M.. G. XX škodu vo výške 808,80 eur,

t e d a

obžalovaný W. A. spoločným konaním s obžalovaným A. G. si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu

obžalovaný A. G. spoločným konaním s obžalovaným W. A. si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu

č í m s p á c h a l i

obžalovaný W. A. spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovaným A. G. prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019,

obžalovaný A. G. spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovaným W. A. prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019,

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný W. A.

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení okolností poľahčujúcich podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a pri nezistení okolností priťažujúcich podľa § 37 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

Obžalovaný A. G.

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona s použitím, § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri nezistení okolností poľahčujúcich podľa § 36 Trestného zákona a pri nezistení okolností priťažujúcich podľa § 37 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod spisovou značkou 1Pv 247/16/4404 dňa 18.10.2016 obžalobu na obvineného W. A., narodeného XX.XX.XXXX a A. G., narodeného XX.XX.XXXX pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej dohode v presne nezistenom čase od 1.7.2015 do 30.11.2015 z podlahy maštale v areáli bývalého štátneho majetku v obci D. postupne odcudzili 86 kusov umelohmotných roštov, čím spôsobili poškodenému S. Š.S. škodu vo výške 838,50 eur.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných W. A. a A. G., poškodeného S. Š., svedkov V. A., A. G., T. C.Z. a O. T., oboznámením výpovede svedkov M. G., a G. H. a oboznámením ostatného spisového materiálu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd rozsudkom zo dňa 16.01.2018 uznal oboch obžalovaných vinných v zmysle obžaloby a uložil im podmieničné tresty odňatia slobody. Na základe podaného odvolania obžalovanými bol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/128/2019 zo dňa 16.01.2018 uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To 53/2018 zo dňa 27.06.2018 zrušený a vec bola vrátená tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Krajský súd v Nitre vo svojom uznesení okrem iného uviedol, že poverený príslušník PZ vychádzal pri určení výšky škody z odborného vyjadrenia, ktoré podal L.. U. W. v rámci konania o priestupku a toto odborné vyjadrenie považoval za dôkaz v rámci trestného stíhania. Z predmetného odborného vyjadrenia sa nedá zistiť dátum jeho vyhotovenia, z časti je písané na stroji, pričom hodnota je dopísaná ručne, ktorá skutočnosť vyvoláva podozrenie, že test odborného vyjadrenia bol písaný vopred a policajným orgánom a znalec doň len ručne dopísal údaje o hodnote roštu a celkovej škody. Keďže na ňom chýba dátum, nedá sa preskúmať na základe akého „predloženého spisového materiálu znalec vychádzal“, či vôbec rošty videl, vedel zhodnotiť ich stav v akom sa nachádzali. Ďalším dôvodom spochybňujúcim správnosť tohto odborného vyjadrenia je to, že ho podal znalec z odboru strojárstvo - odhad hodnoty strojových zariadení, časti a mechanizmy strojov a je pochybné, či umelohmotné rošty patria do uvedeného odboru. Predmetné odborné vyjadrenie nespĺňa formálne náležitosti a sú pochybnosti o jeho správnosti. Takéto odborné vyjadrenie, ktoré bolo zadovážené v priestupkovom konaní a nie v trestnom konaní a pochybnosti o jeho správnosti odôvodňujú záver o jeho nepoužiteľnosti ako dôkazu v trestnom konaní. Krajský súd v Nitre citovaným uznesením uložil tunajšiemu súdu povinnosť do konania pribrať znalca za účelom zistenia hodnoty umelohmotných roštov so stavom k času, kedy mali byť odcudzené.

Súd na základe uznesenia Krajského súdu v Nitre pribral do konania znalca z odboru strojárstva, z odvetvia Poľnohospodárska a lesnícka technika, stroje a zariadenia na všeobecné účely, odhad hodnoty strojových zariadení za účelom znaleckého úkonu a to zistenia hodnoty 86 kusov umelohmotných roštov ku dňu odcudzenia.

Po vypracovaní znaleckého posudku ako aj jeho doplnenia, súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok a doložil poškodeného.

Z výpovede obžalovaného W. A. vyplýva, že predmetné umelohmotné rošty mal u seba doma od roku 2014, avšak už ich vrátil poškodenému, pričom tieto rošty si zobral s privolením poškodeného. Od areálu, kde sa nachádzali tieto rošty mal kľúče, lebo tam choval zvieratá, a tieto rošty zobral preto, lebo priniesol domov psa, mal staré pletivo, a dal ich okolo plotu. Obžalovaný G. mu pomáhal tieto rošty naložiť do vozidla. Odnášal ich postupne, pričom vždy s nakladaním mu pomáhal obžalovaný G.. Za tieto rošty neplatil nič, lebo mu dovolil poškodený si ich zobrať. Do areálu mal voľný prístup, nakoľko tam najskôr choval zvieratá spolu s poškodeným a neskôr tam choval zvieratá sám. Keď bol poškodený uňho na Vianoce v roku 2014, vtedy už mal rošty namontované na svojom plote, takže poškodený ich musel vidieť. Poškodený ho nikdy nevyzval na vrátenie týchto roštov. Keď prišli policajti za ním do roboty mu povedali, že tie rošty treba dať dole, pričom G. ich začal dávať dole z oplotenia a potom prišli pracovníci poškodeného, ktorí si ich odviezli. Do priestupkového konania podával vysvetlenie na polícii dvakrát, pričom v oboch prípadoch to aj podpísal. Obžalovaný sa vyjadril, že na zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 17.3.2016 je jeho podpis, avšak zo dňa 23.3.2016 jeho podpis nie je. Podľa neho preto podal poškodený trestné oznámenie, nakoľko je to pomsta z jeho strany. Na Veľkú noc v roku 2016 pred jeho domom postalo policajné auto, zavolať G., dali mu podpísať nejakú zápisnicu o výpovedi, ktorá mala byť týždeň dozadu, pričom G. nevie po slovensky, tá zápisnica bola spísaná v slovenskom jazyku. Tieto rošty odniesol domov niekedy v lete 2014.

Obžalovaný A. G. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, a tak bola na návrh obhajcu prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej výpovede vyplýva, že bol prítomný, keď obžalovaný A. sa pýtal poškodeného, či si môže zobrať umelohmotné rošty, pričom poškodený s tým súhlasil. Obžalovaný A. bral tieto rošty opakovane, nakoľko ich potreboval doma okolo plotu, pričom s nakladaním týchto roštov mu pomáhal.

Z výpovede poškodeného S. Š. vyplýva, že mu mali povedať ľudia, že umelohmotné rošty má A. doma, tiež uviedol, že obžalovaní mu zobrali viacero vecí ako malotraktor, železo, a samozrejme rošty. Obžalovaný A. uňho pracoval vo firme ako šofér a G. býval v danom objekte. Je pravdou, že obžalovaný A. si pýtal od neho rošty, avšak mu povedal, že ich nemá brať lebo ich potrebuje. Kľúče od daného objektu mali obaja obžalovaní a v danom čase mali umožnené vstupovať do tohto objektu. Obžalovanému A. ani G. nedovolil zobrať z areálu umelohmotné rošty. Vyzval ich, aby mu všetko vrátili a nech odídu preč, avšak mu nevrátili nič. Poškodený jednoznačne uviedol, že rošty, ktoré mu boli vrátené políciou, boli presne tie rošty, ktoré on predložil znalcovi za účelom ich ohodnotenia. Rošty sa mali nachádzať v objekte, avšak presne nevedel uviesť, že kde, pričom v druhej výpovedi uviedol, že rošty boli umiestnené v objekte jeho stavebnej firmy v Š., v jednej z hál na palete. Obžalovaný A. sa k prvotnej výpovedi poškodeného vyjadril tak, že poškodený mu dovolil zobrať tie rošty, pričom na jeho vyjadrenie hneď zareagoval poškodený, že on mu to nedovolil.

Svedok T. C. príslušník PZ, uviedol, že danú trestnú vec riešil najskôr ako priestupok a po vyčíslení škody to bolo odstúpené ako trestný čin. Vzhľadom na odstup času si už presne nepamätal na konkrétne okolnosti, a preto na návrh obhajcu bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej výpovede vyplýva, že sa zaoberali spolu s kolegom s podnetom poškodeného S. Š. ohľadne krádeže umelohmotných roštov z objektu bývalého štátneho majetku D., pričom im bolo povedané, že odcudzené rošty sa majú nachádzať v obci P. na plote pána A.. A. povedal, že umelohmotné rošty dostal od poškodeného, u ktorého predtým pracoval. Následne bol predvedený aj obžalovaný G., ktorý mal robiť strážnika v danom objekte, pričom sa vyjadril, že Š. teda poškodený umelohmotné rošty dal A.. Jednotlivé záznamy o predvedení aj záznamy o podanom vysvetlení sú v priestupkovom spise. Svedok sa k prečítanej výpovedi vyjadril tak, že sa jej v plnom rozsahu pridržiava. Navyše uviedol, že pri každom podaní vysvetlenia je osoba, ktorá podáva vysvetlenie poučená o svojich právach a každé jedno podanie

vysvetlenia je podpísané aj vypočúvanou osobou. Obidva záznamy o podaní vysvetlenia podpísal obžalovaný A..

Svedok O. T. príslušník PZ, ktorý vykonával objasňovanie priestupku uviedol, že si už presne nepamätá na okolnosti prípadu, a tak na návrh obhajcu bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej výpovede vyplýva, že spolu s kolegom T. C. riešili podnet poškodeného Š. ohľadne krádeže umelohmotných roštov z objektu bývalého štátneho majetku D.. Obžalovaný A. im uviedol, že rošty mu daroval poškodený S. Š., pričom G. sa vyjadril tak, že v danom objekte robil strážnika, a že A. odtiaľ vynášal tie rošty, pričom mal zobrať aj nejaké železo. Obžalovaný A. sa mal v tom čase vyjadrovať tak, že odnesené veci, teda rošty mu Š. daroval. Ešte z danej výpovede vyplýva, že na Veľkú noc bol u A. doma, kde býval v tom čase aj G., pričom na zápisnici o výsluchu G. chýbala jeho podpisová doložka ako tlmočníka. V tom čase tam bol s kolegom C., pričom von vyšiel G., A. a jeho manželka. G. povedal, aby to najskôr prečítal A., tento to aj prečítal a povedal G., aby to kľudne podpísal. Z toho dôvodu išli za obžalovaným G., nakoľko mali tadiaľ cestu a v rámci objasňovania priestupku vykonali tento úkon. A. podával dvakrát vysvetlenie a každé určite podpísal.

Z výpovedi V. A. vyplýva, že v roku 2014 si kúpili psa, a vzhľadom k tomu, že ich pozemok bol ohradený len pletivom a to nie celkom dobre, sa jej manžel pýtal poškodeného ohľadom umelohmotných roštov, ktoré boli porozhadzované po areáli, či si ich môže zobrať. Tieto rošty postupne nosieval domov a takto si oplotili celý pozemok. Podľa jej vyjadrenia Š. mal dovoliť jej manželovi, teda obžalovanému A. zobrať tieto rošty. Jedného dňa k ním domov prišli policajti a povedali, že sú obvinení z týchto krádeží, pričom G. musel tieto rošty odmontovať. Na Veľkonočnú nedeľu prišli k ním domov policajti, volali G., že má ísť podpísať nejakú zápisnicu o výsluchu, ktorý mal byť robený v marci, ona išla tiež von, pričom povedala, že G. neovláda slovenský jazyk, chcela to pozrieť, avšak jej to umožnené nebolo, tak to G. podpísal. Žiadne konflikty medzi obžalovanými a poškodeným neboli. Síce osobne prítomná nebola pri tom, ako mu Š. dovolil zobrať tie rošty, ale počula telefonát, kde mu to Š. dovolil. Domov priniesol jej manžel asi okolo 80 roštov.

Svedkyňa A. G. uviedla, že plastové palety použil jej švager obžalovaný A. na oplotenie svojho pozemku, aby mu neušiel pes, pričom tieto palety mal s dovoľením poškodeného. V nedeľu pred Veľkou nocou prišli k ním policajti, pričom G. dali podpísať nejaké dokumenty, avšak nemyslí si, že ich čítal lebo to bolo nejaké rýchle. S poškodeným sa stretla viackrát u obžalovaného A. doma. Predmetné rošty namontoval obžalovaný na svoj plot v roku 2014, pričom tieto rošty je vidieť z príjazdovej cesty. K týmto roštom sa dostal obžalovaný tak, že sa dohodol s S. Š.. Obžalovaný G. mal pomáhať obžalovanému A. montovať tieto rošty na plot.

Z oboznámenej výpovede svedka M. G. súd zistil, že si nikdy nevšimol u obžalovaného A. umelohmotné rošty okolo plota, u obžalovaného A. videl policajtov na Veľkú noc vtedy boli vonku na ulici obžalovaní A., G., a V. A.. Povedali mu, že policajti došli dať podpísať nejaký papier. Z oboznámenej výpovede svedkyne G. H. vyplýva, že táto využila svoje právo nevypovedať, nakoľko obžalovaný je jej zať, ktorého ujmu by právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Súd vykonal aj znalecké dokazovanie spočívajúce vo výsluchu znalca Ing. Vojtecha Andora, ktorý zotrval na svojom znaleckom posudku, pričom zo znaleckému posudku, ktorého závery predniesol na hlavnom pojednávaní vyplýva, že hodnota 86 kusov umelohmotných roštov je 808,80 €. Znalec hodnotil rošty, ktoré mu boli predložené poškodeným.

Prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaní W. A. a A. G. spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku spoločným konaním sa dopustili prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaní tým, že bez súhlasu poškodeného odňali z jeho dispozície (prisvojili si) veci (umelohmotné rošty), ktoré im nepatrili (cudzia vec), ale patrili poškodenému, tieto odniesli k obžalovanému A. domov, pričom odcudzené rošty mali hodnotu ku dňu odcudzenia 808,80 €, ktorá suma prevyšuje sumu 266 € (malú škodu). Vzhľadom k tomu, že obžalovaní takto konali spoločne po vzájomnej dohode, naplnili tak pojem spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, čo mal súd preukázané aj samotnou výpoveďou obžalovaných, že obžalovaný G. pomáhal obžalovanému A. nakladať umelohmotné rošty do jeho vozidla a umožnil mu vstup do objektu a aj odvoz predmetných vecí.

Objektívna stránka uvedeného trestného činu spočíva v prisvojení si cudzej veci, zmocnením sa jej a spôsobením malej škody. Objektom je vlastnícke právo. Obžalovaní, tým, že odňali predmetné umelohmotné rošty z dispozície poškodeného zasiahli tak do jeho práva vlastníť veci tým, že toto právo u poškodeného porušili. Subjekt je všeobecný, teda daného trestného činu sa môže dopustiť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba.

Spáchanie skutku obom obžalovaným je preukázané výpoveďou poškodeného, ktorý uviedol, že obžalovaný A. od neho požadoval umelohmotné rošty, pričom mu nedovoliť tieto rošty odniesť. Odniesenie umelohmotných roštov nepopreli ani samotní obžalovaní, kedy zhodne uviedli, že umelohmotné rošty odnášali z bývalého štátneho majetku v obci D., pričom tieto rošty odnášali so súhlasom poškodeného. Teda nebolo sporné, že obžalovaní odniesli umelohmotné rošty od poškodeného S. Š., avšak sporným bolo, či takto obžalovaní konali so súhlasom poškodeného alebo proti jeho vôli. Nesporným bolo aj množstvo týchto umelohmotných roštov, nakoľko zo záznamu o vydaní veci a vrátení veci vyplýva, že bolo vydaných obžalovaným 86 kusov umelohmotných roštov a takýto istý počet bol aj vrátený poškodenému. Z výpovede poškodeného jednoznačne vyplýva, že nedal súhlas obžalovanému G. ani A. na to, aby tieto rošty odniesli, teda aby s nimi nakladali ako s vecami vlastnými. Poškodený tiež uviedol, že obžalovanému A. zakázal tieto rošty zobrať, keď ich od neho pýtal, a to z toho dôvodu, že ich potreboval. Pri tom, ako mal poškodený dovoliť obžalovanému, aby si zobral umelohmotné rošty, nebol osobne nikto prítomný, teda nikto nevie potvrdiť ani vyvrátiť tvrdenie, či už obžalovaného alebo poškodeného. Jedine manželka obžalovaného A. uviedla, že mala počuť telefonický rozhovor medzi jej manželom a poškodeným, kedy mu mal dovoliť poškodený si tieto umelohmotné rošty zobrať. Toto jej vyjadrenie ako aj obrana obžalovaných, že rošty im dovolil zobrať poškodený, podľa názoru súdu nemá opodstatnenie nakoľko, ak by dovolil poškodený zobrať obžalovaným tieto rošty, nepodával by oznámenie na políciu z dôvodu krádeže. Navyiac z výpovede poškodeného vyplýva, že žiadal od obžalovaného vrátenie týchto roštov, avšak mu nič nevrátili. Obrana obžalovaných spočívajúca v tom, že poškodený bol viackrát na návšteve u obžalovaného A. a teda musel vidieť tieto rošty, podľa názoru súdu tiež neobstojí, nakoľko z vyjadrenia príslušníka PZ vyplýva, že tieto rošty sa dali vidieť, ak by ich niekto úmyselne hľadal, teda ak aj bol poškodený na návšteve u obžalovaného, nemusel tieto rošty vidieť, keďže nemal dôvod ich hľadať. Skutočnosti uvádzané obhajobou, že sa na podanom vysvetlení obžalovaného A. nenachádza jeho podpis, nie sú relevantné, nakoľko samotný obžalovaný A. uviedol, že podával dvakrát vysvetlenie a dvakrát podpisoval. Vyjadrenie obžalovaného, že poškodený takto koná z dôvodu pomsty, nijakým spôsobom nepreukázal. Pokiaľ ide o hodnotu umelohmotných roštov, tak táto bola stanovená znaleckým skúmaním, pričom znalcovi boli predložené poškodeným presne tie umelohmotné rošty, ktoré mu boli odcudzené. Z výpovede znalca vyplýva, že mu bolo predložených 90 kusov roštov, avšak ohodnotil len 86 kusov, tak ako mu to bolo uložené. Poškodený sa v tejto súvislosti vyjadril tak, že jemu bolo odcudzených 90 kusov roštov, ale policajti to zle zráтали. Od vrátenia políciou sa tieto rošty nachádzali v objekte jeho stavebnej firmy v Š.Ú.. Je pravdou, že v prvej výpovedi uvádzal, že sa majú nachádzať v objekte, ale nevedel kde presne, avšak táto skutočnosť, teda umiestnenie

vrátených umelohmotných roštov, nemá vplyv na to, že znalcovi boli predložené tie umelohmotné rošty, ktoré boli odcudzené a následne vrátené. Súd jednoznačne uveril výpovedi poškodeného, nakoľko táto nebola žiadnym spôsobom spochybnená.

Súd ešte pred rozhodnutím zo dňa 16.01.2018 odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou spočívajúci v pribratí do konania znalca z odboru grafológie z dôvodu skúmania podpisu obžalovaného, nakoľko tento dôkaz nepovažoval za potrebné vykonať, a to najmä s poukazom na výpoveď príslušníkov PZ. Súd tiež upustil od vykonania dôkazu navrhnutého prokurátorom spočívajúci v zabezpečení správy od poškodeného koľko železa mu mali obžalovaní odcudziť, keďže predmetom konania nie je krádež železa.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného W. A. súd zistil, že dosiaľ nebol súdne trestaný a z lustrácie z registra priestupkov tiež vyplýva, že dosiaľ nebol postihovaný za páchanie priestupkov. Z obce P., kde obžalovaný býva je hodnotený tak, že jeho správanie nebolo prerokovávané komisiou verejného poriadku, žije usporiadaným životom a nebola proti nemu podaná žiadna sťažnosť.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného A. G. súd zistil, že sa v minulosti dostal do rozporu s Trestným zákonom v jednom prípade, avšak sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z lustrácie z registra priestupkov vyplýva, že dosiaľ nebol postihovaný za spáchanie priestupkov. Z miesta pobytu z obce P. je hodnotený tak, že jeho správanie nebolo prerokovávané komisiou verejného poriadku, nebola proti nemu podaná žiadna sťažnosť a svojim správaním sa neprejavuje výraznejšie v negatívnom ani pozitívnom smere.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného W. A. postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, t. j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného nevzhladal. Keďže v danom prípade prevyšuje pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosťami prirážajúcimi dochádza k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 3 Trestného zákona, a to tak, že sa znižuje horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a to postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona. Trestný zákon umožňuje uložiť za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní až na dva roky a teda po úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona je možné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody až na osemnásť mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný dosiaľ súdne trestaný nebol, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, ktorého výkon podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Súd ukladal preto takýto druh trestu a jeho výmeru, nakoľko aj zo správy z obce, kde má obžalovaný trvalý pobyt nevyplývajú žiadne negatívne zistenia a je toho názoru, že na ochranu spoločnosti a potrestanie páchatel'a takýto druh trestu a v takejto výmere je postačujúci.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného A. G. postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, a nevzhladol u neho žiadnu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Keďže v danom prípade je pomer poľahčujúcich okolností k okolnostiam prirážajúcim v rovnováhe, nedochádza k úprave trestnej sadzby podľa § 38 odsek 3 alebo 4 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa síce dostal do rozporu v jednom prípade so zákonom, avšak hľadí sa na neho akoby nebol súdne trestaný, dosiaľ nebol postihovaný v priestupkovom konaní, a ani zo správy o povesti neboli zistené žiadne negatívne hodnotenia obžalovaného, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, ktorého výkon podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Súd je toho názoru, že na ochranu spoločnosti a potrestanie páchatel'a je takýto druh trestu a v takejto výmere postačujúci.

Keďže odcudzené veci boli poškodenému vrátené, a tento si ani neuplatňoval žiadny nárok na náhradu škody, súd o škode, ktorú obžalovaní svojím konaním spôsobili nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.